

Víctima: Llorenç Martorell Suarez
Autoria: Coloma Martorell

Palma, 14 d'agost de 2021

Estimat pare,

Encara que era molt petita quan et separaren de mi, tenc molts records teus.

Record que sempre em deies «Colometa», i m'abraçaves.

Record que eres una persona molt afectuosa, no només amb mi, també amb els teus pares i les teves germanes.

Record que cada vegada que anaves a Barcelona per feina em portaves algun regal. Una vegada em dugueres un canet: Lulú, blanc, preciós, que em va encantar, però poc temps després ens el robaren.

A part d'aquests records en tenc d'altres molt dolorosos.

Record que poc temps després que se t'emportaren de casa dos homes amb uniforme, un d'ells vengué a casa i pistola en mà li digué al padrí: «los contratos». El padrí em donava la mà i jo tremolava de por. Aquell home se'n va dur els contractes dels mobles que t'havia comprat a terminis i 100 duros que hi havia dins la mateixa capseta de fusta.

Vaig anar dues vegades a veure't a Can Mir. Record una vegada que un soldat m'amagà davall la seva capa i recorreguérem la presó fins a arribar on tu eres.

Pensava que em cobria amb la capa perquè ningú em ves, però tal vegada era perquè jo no ves tots aquells homes tancats allà dedins. Aquell soldat devia pensar que per a una nina tan petita no era una visió gens agradable.

Quan el soldat obrí la capa havíem arribat a la cuina de Can Mir, on tu i altres homes pelàveu patates. Vaig anar corrent cap a tu i record que m'alçares i molt content em digueres: «Colometa, Colometa».

També record quan telefonaren a casa i digueren que t'havien alliberat; però mai tornares a casa, i a partir d'aquell moment la teva família va caure en una profunda tristesa.

A mi em cuidaren molt bé, m'estimaren molt i mai em faltà res, però és molt trist créixer sense l'amor dels teu pares.

G
O
I
B
/

Sempre us he enyorat molt als dos, sobretot en els moments més importants de la meua vida: el dia de la meua boda i quan naixeren les meves dues filles.

A elles sempre els he contat moltes coses de vosaltres, coses que recordava i altres que la meua padrina em contava per mantenir viu el vostre record.

Les meves filles han sabut sempre la veritat del que et va passar, mai els he ocultat res.

Tenc l'esperança que algun dia em donin la bona notícia que t'han trobat i així, d'alguna manera, tancar aquesta ferida tan gran que sempre he portat al cor.

La teua filla,

Coloma Martorell